

[Glensgård]

lovgivning også kan ydes i henhold til den eksisterende lovgivning? Hvis det er tilfældet, og det er det selvfølgelig, har hr. Johan Philipsen ikke længere nogen grund til at støtte lovforslaget, for det, hr. Johan Philipsen sagde, var, at man skulle tænke på de private bilruter, der ikke længere kunne klare sig, fordi udviklingen i den private vognpark var accelereret så stærkt, at der nu ikke længere var det behov, som der var i gamle dage, for bilruter.

Derudover må jeg sige til hr. Johan Philipsen, når ministeren nu bekræfter dette, at det er da rigtigt, at der er kommet flere private biler, men der er så sandelig samtidig en anden udvikling, som har gjort, at der er blevet et større kørselsbehov. I hr. Johan Philipsens tid havde man nok ikke engang en cykel at køre til skole i, da måtte man bruge de flade konvolutter. Men hvad sker der i dag? Da transporterer børnene i bus, når bare de har en afstand af, jeg tror det er over 1 ½ km til skole. Det er da højst tænkeligt, at nogle af rutebilejerne har fået en tyndere befolkning at køre på, men de pågældende rutebilejere har så sandelig fået rigelig kompensation.

Der er også en helt anden udvikling i gang nu. I det samfund, som hr. Johan Philipsen tænker på, var det sådan, at man arbejdede i små lokale samfund og boede der samtidig. Nu er der sket det, at man, jeg var lige ved at sige kører land og rige rundt, i hvert tilfælde langt fra altid bor i nærheden af sin arbejdsplads. Det er også således, at hele den fritidssektor, vi har, giver et enormt behov for kollektiv personbefordring for alle de unge mennesker. Det glemmer hr. Johan Philipsen. Men jeg glæder mig selvfølgelig til, at hr. Johan Philipsen, når han har fået bekræftet af ministeren for offentlige arbejder, at der sagtens kan gives tilskud i henhold til den eksisterende lovgivning, går til bekendelse endnu en gang fra denne talerstol, og så håber jeg, at hr. Holmberg ikke fremover får lov til at forføre sin gruppe, således som det er et klart bevis på.

(Kort bemærkning).

Johan Philipsen (V):

Må jeg for en ordens skyld gøre folketingets medlemmer og andre bekendt med, at det berører mig såre lidet, hvorvidt hr.

Glensgård har den ene eller den anden vurdering af mit kendskab til diverse ting.

Fuglsang (DKP):

Jeg hørte med nogen forbavselse, at hr. Glensgård henviste til, at den nuværende lov giver mulighed for statsstøtte til private bilruter, der ikke kunne klare sig. Jeg har nu været med i et politisk arbejde, hvor det har drejet sig om statsstøtte til håndværkere, til handlende, til fiskere, til landbrugere, og hvert eneste forslag er afvist af fremskridtspartiet, der mener, at de skal have lov til at sejle deres egen sø, de skal ikke have støtte gennem skatteyderpenge.

Jeg vil gerne spørge hr. Glensgård: bryder han et princip nu og erklærer sig rede til at begynde at støtte private erhverv?

Alfred Hansen (DR):

Vi har endnu et forslag til behandling her, som vidner om den udvikling, der har præget folketingets arbejde de seneste år, nemlig det, som man kunne kalde den snigende socialisme. Man må som ikke-socialist undre sig over, hvordan en konstellation i folketinget, som folketinget ser ud, kan blive omkring tilslutningen til et sådant forslag. Det må være relevant at spørge: er der overhovedet noget alternativ til den socialiseringspolitik, som socialdemokratiet – og det kan man ikke fortænke det i – helt naturligt går i spidsen for?

Hvis man skal se på tilslutningen til disse lovforslag, findes dette alternativ i hvert fald ikke blandt de partier, der normalt siger, at de er et alternativ, og endda undertiden taler om et regeringsdueligt alternativ, de partier, som over for befolkningen siger: hvis vi skal have skuden vendt, er det os. Det kan f. eks. være venstre eller CD eller kristeligt folkeparti, men vel nok hovedsagelig venstre, som gerne vil påberåbe sig at være det parti, der er et alternativ.

Jeg vil advare stærkt imod, at man fortsætter med at støtte den demokratiske socialisme, som ikke tager det så tungt, om der går 10 eller 20 eller 30 år, inden vi får socialiseret det danske samfund, bare vi kommer et lille stykke ad vejen hver gang. Og da synes jeg nok, at dette er et helt konkret forslag, om hvilket man burde have sagt: det kan vi ikke acceptere.